

FEMEIA-MĂRȚIȘOR

Dr. Gheorghe Constantin Nistoroiu

**FECIOARA MARIA-susur divin al Izvorului Hristic!
FEMEIEA-sărutul de foc al Rugului aprins!
MAMA-surâsul Vieții și-a nemuririi sfinte!**

FECIOARA - arhetipul Frumuseții și al Iubirii
ESTE pururea Crăiasa Cerului și a Pământului.
MARIA a zămislit întru Duh, Omul desăvârșirii,
EMANUEL – Cel ce ne-a înfiat dumnezeirii Sale,
IZVORUL mântuirii noastre în care s-au urzit
ALESELE Zidirii, **Fecioarele, Femei și Mame.**

MIREASĂ ce pogoară serafic vibrația în suflet,
ĂSTUI timp-răstimp liturghie a Dorului Emin.
RUGA ei e un azur de cer și-un răsărit de ape,
ȚESUTĂ din cosmos să se-împlinească-n destin.
INIMA MAMEI împletește Omul cu Dumnezeu,
ȘOPTINDU-I nemuririi catapetesme ale Învierii.
OMOFOR serafic slujind cântarea ancestrală,
REGINĂ ești FEMEIE și împărăteasă MAMĂ!

Tuturor Fecioarelor-Femeilor-Mamelor, un Mărțișor al IUBIRII!

1 Martie – Mărțișor 2021

+ Sf. Cuv. Mc. EVDOCHIA

© doxologia.ro

Biserica Adormirea Maicii Domnului din Ierusalim

Cetatea Cavalerilor – Omagiul Femeii

„Ce-ți doresc eu ție,
dulce Românie,
Țara mea de glorie,
Țara mea de dor,
Brațele nervoase,
arma de țară,
La trecutu-ți mare, mare viitor!”

Mihai Eminescu

„Grădina Maicii Domnului” în biserica românească din Ierusalim

Cetatea Cavalerilor – Omagiul Femeii

Sfânta Evdochia a trăit pe vremea împăratului Traian (98-117), în cetatea Iliopolis din Siria. Mai întâi a dus o viață de desfrâu, atrăgând pe mulți bărbați cu frumusețea ei. Mai apoi, a venit la Hristos, iar prilejul i l-a dat un monah pe nume Ghermano, pe care ea l-a auzit rugându-se și vorbind despre **pocăința cea adevărată**.

Dorind să-și schimbe modul de viață, dar și datorită unor vedenii, a fost botezată de către episcopul Teodot. Într-una dintre descoperirile ce i s-au făcut, Sfânta Evdochia a simțit că a fost luată de mână de cineva și ridicată la cer, acolo unde îngerii se bucurau de întoarcerea ei la credință – pe când ceva negru și înfiorător la vedere scrâșnea din dinți și striga, ca și cum i s-ar fi făcut vreo nedreptate. După ce **și-a împărțit toată averea și a dat-o săracilor**, s-a dus într-o mănăstire și, într-o zi, în timp ce-și făcea pravila, a fost găsită, luată de acolo și dusă înaintea împăratului. Dar înviind în chip minunat pe copilul acestuia, sfânta a fost lăsată în pace. La mulți ani după acest episod, ea a fost supusă din nou la cercetări de către Diogen, stăpânitorul Iliopolei, dar făcând minuni, a fost lăsată iarăși în pace. În cele din urmă, sub domnia lui Vincențiu, care a urmat lui Diogen, i s-a tăiat capul cu sabia pentru credința în Hristos și așa a luat cununa cea nesticăcioasă a muceniciei.

Din viața Sfintei Cuvioase Mucenițe Evdochia observăm, așadar, că nu contează în ce stare de cădere ne aflăm, ci importantă este **pocăința curată și sinceră**, care ne eliberează din captivitatea păcatului, ne ridică și **ne face liberi**.

„Rugăciunea este arma cea mai tare, vistierie care niciodată nu se golește, bogăție nesecată, liman fără valuri, temelie păcii, rădăcină, izvorul, mama tuturor bunătăților, mai puternică decât o împărăție.

Eu însă vorbesc de rugăciunea care nu zace numai pe buze, ci se ridică din adâncul inimii.

Cu atât mai sus se înalță rugăciunea când iese dintr-o inima strâmtorată și evlavioasă. Și, ca să știți că rugăciunea care se săvârșește la moment de nevoie, este mai întâi ascultată, iată ce zice profetul: "În necazul meu am chemat pe Domnul și m-a auzit"

Ioan Gură de Aur

Rugăciune